

A to nás přivádí k *Thule*. Ve chvíli, kdy vychází *Mein Kampf*, je vydána také kniha Rusa Osendovského *Lidé, zvířata a bozi*, v níž jsou poprvé vyslovena jména *Schamballach* a *Agarthy*.¹

Tato jména opět uslyšíte z úst zodpovědných při norimberském procesu...

„Sedm mužů zakladatelů, kteří sní o tom, že změní život, je si naprosto jisto, fyzicky i duchovně jisto, že je nesou černé mocnosti.“

Máme-li přesné zprávy, pak přísaha, která je sdružuje, a báje, již se dovolávají, aby v ní čerpali energii, důvěru a naději, má svůj zdroj v jedné tibetské legendě:

*Před třiceti nebo čtyřiceti stoletími
existovala v Gobi vyspělá civilizace.
Po katastrofě, snad atomické, se Gobi změnila v poušť
a kdo unikl, vystěhoval se.
Jedni do severní Evropy, druzí na Kavkaz.
Bůh nordických legend Thor
byl jedním z hrdinů tohoto stěhování.“²*

Je zajímavé, že se nám tu kryje začátek třetí poatlantské čili *egyptsko-chaldejské* kulturní epochy, jejíž začátek je i samotným Steinerem časově umístěn do podobného období.

Kavkaz tedy ve vývoji lidstva rovněž hraje podivuhodnou roli...

„Podle legendy, v té podobě, jak se bezpochyby dostala k Hausshofferovi kolem roku 1905, se

*po katastrofě v Gobi páni vysoké civilizace,
držitelé znalostí, synové Vnějších inteligencí
usadili v obrovské soustavě jeskyní pod Himálajem.
V srdci těchto slují se rozštěpili na dvě skupiny.
Jedna šla cestou pravé ruky a druhá cestou levé ruky.
První skupina má své středisko v Agarthy,
místu kontemplace,*

¹ Tibetský láma Dr. T. Lobsang Rampa, který před vypuknutím druhé světové války v Evropě pobýval v Číně, ve své knize *Cesta do Agarthy* popisuje, jak se dostal do nitra naší zeměkoule, provázen duchovním mistrem. V podzemí se setkali s mnoha podivnými bytostmi. Cílem jejich putování byla nádherná podzemní krajina Agartha, jejímž hlavním městem je bájná Šambhala. Přepis slova *Agartha* se liší. Ponecháváme tedy tu verzi, jak ji použili citovaní autoři. Viz: Rampa, Dr. T. L.: *Cesta do Agarthy*, Eugenika, 2011

² Podle: Bergier, J. – Pauwels, L.: *Jitro kouzelníků*, Svoboda, Praha, 1990, str. 338

*ve skrytém městu dobra,
chrámu neúčasti na světě.*

*Druhá měla projít Shamballahem,
městem násilí a moci,
jehož síly ovládají živly, lidské masy
a urychlují příchod lidstva k obratníku věků.
Mágové vedoucí lidstvo mohou prý uzavřít smlouvu
se Shamballahem
pomocí přísah a obětí.“¹*

Naskýtá se možné propojení mezi Shamballahem a Baalem: Starý zákon tyto věci jen potvrzuje, když hovoří o kultu boha Baala, který žádá lidské oběti. Baalovi byly obětovány hlavně děti.

Jejich těla byla spalována v jamách nebo na železných oltářích. Takové oltáře se jmenovaly Moloch.

Baal dával přednost obětem dětí bohatých, ti však vykupovali děti chudých a drželi je k pozdějšímu hrůznému obřadu.

Jsou známy i případy zajatců, kteří byli zachováni při životě jenom pro pozdější oběť Baalovi, která měla vést k dalšímu vítězství...

„Členové skupiny Thule měli získat hmotnou vládu nad světem a měli být ochráněni před jakýmkoli nebezpečím a jejich činnost měla působit na tisíc let až do příští potopy.“

Zavazovali se, že zemřou vlastní rukou, dopustí-li se chyby, která by porušila smlouvu a že budou konat lidské oběti. Hubení cikánů – 750 000 mrtvých – mělo, jak se zdá, jen „magické důvody.“

„Zasvěcenci skupiny Thule byli přesvědčeni, že vystěhovalci z Gobi vytvořili základní lidské plémě, árijský kmen.“

Hausshoffer hlásal nutnost návratu k pramenům...
To jest nutnost dobýt Evropu, Turkestán, Pamír, Gobi a Tibet.
Tyto země představovaly v jeho očích *srdce světa*.
A kdokoli ovládá tuto oblast, ovládá svět.“²

¹ Podle: Bergier, J. – Pauwels, L.: *Jitro kouzelníků*, Svoboda, Praha, 1990, str. 339. Přepis slova *Agartha* se liší. Ponecháváme tedy tu verzi, jak ji použili citovaní autoři

² Podle: Bergier, J. – Pauwels, L.: *Jitro kouzelníků*, Svoboda, Praha, 1990, str. 337-339